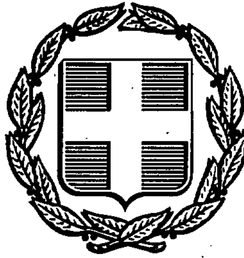

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 41

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1941

Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.

Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 1.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 74 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν αυτός που καταδικάσθηκε σε κάθειρξη ή φυλάκιση είναι αλλοδαπός, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την απέλασή του από τη χώρα. Η απέλαση εκτελείται αμέσως μετά την έκτιση της ποινής ή την υπό όρο απόλυσή του από τις φυλακές. Το ίδιο ισχύει και όταν η απέλαση διατάχθηκε από το δικαστήριο ως παρεπόμενη ποινή».

Άρθρο 2.

Το άρθρο 82 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Μετατροπή των περιοριστικών της ελευθερίας ποινών

Άρθρο 82.

1. Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που δεν υπερβαίνει το έτος, μετατρέπεται σε χρηματική ποινή ή πρόστιμο, εκτός αν το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του κρίνει ότι απαιτείται η μη μετατροπή της, για να αποτραπεί ο δράστης από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων.

2. Το δικαστήριο κατά την επιμέτρηση της ποινής φυλάκισεως, που είναι μεγαλύτερη από το έτος και δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, αποφασίζει συγχρόνως με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του τη μετατροπή της ή μη σε χρηματική ποινή, αν κρίνει ότι η ποινή αυτή αρκεί για να αποτρέψει το δράστη από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων.

3. Το ποσό της μετατροπής καθορίζεται με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, αφού ληφθεί υπόψη η οικονομική κατάσταση του καταδικασμένου. Κάθε ημέρα φυλάκισης υπολογίζεται σε ποσό χιλίων έως είκοσι χιλιάδων δραχμών και κάθε ημέρα κράτησης σε ποσό πεντακοσίων έως πέντε χιλιάδων δραχμών. Αν ο καταδικασμένος αδυνατεί λόγω της οικονομικής του κατάστασης να καταβάλει το κατώτατο όριο της μετατροπής και το έγκλημα δεν οφείλεται σε φιλοκέρδεια, το δικαστήριο μπορεί, με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του, να μειώσει το ποσό της μετατροπής μέχρι του ενός τρίτου του κατώτατου ορίου.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών μπορεί να αυξομειώνονται τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 3 ποσά μετατροπής των περιοριστικών της ελευθερίας ποινών.

5. Σε περίπτωση μετατροπής της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική ποινή ή πρόστιμο, η αρχική ποινή εκτελείται χωρίς να επιτρέπεται κανένας λόγος απαλλαγής, ώσπου να καταβληθεί στο δημόσιο ταμείο το ποσό της μετατροπής.

6. Ποινή φυλακίσεως, που είναι μεγαλύτερη από ένα μήνα αλλά δεν υπερβαίνει το έτος, μπορεί να μετατραπεί σε παροχή κοινωφελούς εργασίας μόνο αν το ζητεί ή το αποδέχεται ο καταδικασμένος και το δικαστήριο κρίνει ότι η εργασία αυτή είναι εφικτή και χρήσιμη για το συγκεκριμένο δράστη.

7. Αν το δικαστήριο αποφασίσει τη μετατροπή της ποινής φυλακίσεως σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, καθορίζει συγχρόνως στην απόφασή του και τον αριθμό των ωρών κοινωφελούς εργασίας, που αντιστοιχούν σε κάθε ημέρα φυλακίσεως. Κάθε ημέρα φυλακίσεως μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας τεσσάρων ωρών, το δικαστήριο όμως, λαμβάνοντας υπόψη τις προσωπικές συνθήκες του καταδικασμένου, μπορεί να περιορίσει την κοινωφελή εργασία μέχρι δύο ή να την αυξήσει έως έξι ώρες για κάθε ημέρα ποινής φυλακίσεως. Ο εισαγγελέας εκτελέσεως της ποινής ορίζει αμέσως, ευθύς ως καταστεί εκτελεστή η ποινή, με διάταξή του την υπηρεσία, τον οργανισμό ή το πρόσωπο, προς το οποίο θα παρασχεθεί η κοινωφελής εργασία και το χρόνο παροχής της. Ο χρόνος αυτός ορίζεται εντός διαστήματος που αρχίζει από την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία γίνεται εκτελεστή η απόφαση και λήγει σε χρόνο που δεν μπορεί να υπερβεί το τριπλάσιο της διάρκειας της ποινής που του επιβλήθηκε.

8. Η κοινωφελής εργασία παρέχεται χωρίς αμοιβή σε υπηρεσίες του κράτους, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα ή σε μη κερδοσκοπικά κοινωφελή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου ή και άλλα, τα οποία ορίζονται με την υπουργική απόφαση του τελευταίου εδαφίου. Μπορεί επίσης να αφορά και σε παροχή υπηρεσιών προς τον παθόντα, αν κατέστη ανάπηρος και συμφωνούν ο καταδικασμένος και ο παθών. Την εκτέλεση της κοινωφελούς εργασίας επιβλέπει επιμελητής κοινωνικής αρωγής, εκτός αν το δικαστήριο διατάξει διαφορετικά. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και των τυχόν άλλων συναρμόδιων υπουργών καθορίζονται η οργάνωση της παροχής κοινωφελούς εργασίας, η διαδικασία επιλογής, ανάθεσης και επίβλεψης της σχετικής εργασίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

9. Αν η εργασία δεν παρέχεται υπαιτίως στον προσδιορισμένο από την υπηρεσία χρόνο ή παρέχεται πλημμελώς, παύει να ισχύει η μετατροπή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας και το υπόλοιπο της ποινής εκτίεται. Το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση μπορεί σ' αυτήν την περίπτωση, μετά από αίτηση του καταδικασθέντα, να μετατρέψει την ποινή σε χρηματική.

Σε κάθε περίπτωση παράβασης ο επιμελητής κοινωνικής αρωγής ενημερώνει σχετικώς με έγγραφό του τον αρμόδιο εισαγγελέα, ο οποίος μπορεί να ερευνά και αυτεπαγγέλτως κάθε φορά αν η εργασία εκτελείται.

Αν ο εισαγγελέας μετ' ακρόαση του καταδικασμένου διαπιστώσει ότι η παράβαση των υποχρεώσεων οφείλεται σε υπαιτιότητά του,

διατάσσει την εκτέλεση της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής. Κατά της διατάξεως του εισαγγελέα επιτρέπεται προσφυγή στον καταδικασμένο εντός δέκα ημερών από της εκτελέσεώς της, με δήλωσή του στο γραμματέα της εισαγγελίας του τόπου παροχής της εργασίας ή στο διευθυντή των φυλακών, ο οποίος τη διαβιβάζει αμέσως στον αρμόδιο εισαγγελέα. Η προσφυγή απευθύνεται στο τριμελές πλημμελειοδικείο του τόπου παροχής της εργασίας, δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, είναι απαράδεκτη εάν ο προσφεύγων δεν υποβληθεί σε εκτέλεση της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής και εισάγεται για συζήτηση κατά την πρώτη μετά την υποβολή της δικάσιμο, κατά την οποία προσάγεται ο προσφεύγων χωρίς κλήτευση. Αναβολή της συζητήσεως επιτρέπεται μόνο μια φορά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 349 Κ.Π.Δ. σε ρητή δικάσιμο χωρίς κλήτευση του προσφεύγοντος. Σε περίπτωση αναβολής το δικαστήριο μπορεί να διατάξει αναστολή εκτελέσεως της διατάξεως του εισαγγελέα μέχρι να εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή. Αν ο προσφεύγων δεν εμφανισθεί, η προσφυγή απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο αποφαίνεται αμετάκλητα, επιτρέπεται όμως αίτηση ακυρώσεως για μία φορά, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων του άρθρου 341 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

10. Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που μετατράπηκε σε χρηματική ή πρόστιμο ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, διατηρεί το χαρακτήρα της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής και μετά τη μερική ή ολική απότιση της κατά μετατροπή ποινής. Αποκλείεται όμως η συγχώνευση ποινής που μετατράπηκε και αποτίθηκε, είτε με την καταβολή του ποσού της μετατροπής είτε με παροχή κοινωφελούς εργασίας, με ποινή περιοριστική της ελευθερίας, που δεν υπόκειται σε μετατροπή ή δεν μετατράπηκε.

11. Μετατροπή, αναστολή της ποινής και αναστολή υπό επιτήρηση δεν επιτρέπεται για τις ποινές που επιβάλλονται για εμπορία ναρκωτικών. Οι διατάξεις του παρόντος κώδικα, του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα ή άλλων ειδικών ποινικών νόμων, που απαγορεύουν τη μετατροπή, παραμένουν σε ισχύ».

Άρθρο 3.

Το άρθρο 99 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:
«Ποινές που αναστέλλονται και διάρκεια της αναστολής
Άρθρο 99.

1. Αν κάποιος, που δεν έχει έως τώρα καταδικασθεί αμετακλήτως σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή για κακούργημα ή πλημμέλημα, καταδικασθεί σε τέτοια ποινή που είναι κατώτερη από δύο χρόνια, το δικαστήριο μπορεί με την απόφασή του να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία και ανώτερο από πέντε χρόνια.

2. Αν αλλοδαπός, στον οποίο δεν έχει χορηγηθεί πολιτικό άσυλο, καταδικασθεί σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που δεν υπερβαίνει τα τρία χρόνια και διαταχθεί με την ίδια απόφαση η απέλασή του από τη χώρα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επ' αόριστο αναστολή εκτελέσεως της ποινής κατά παρέκκλιση της προηγούμενης παραγράφου και των άρθρων 100 έως 103 του παρόντος κώδικα, οπότε εκτελείται αμέσως η απέλαση.

3. Ο απελαθείς αλλοδαπός, του οποίου έχει ανασταλεί η ποινή κατά τα ανωτέρω, μπορεί να επιστρέφει στη χώρα μόνο αν παρέλθει πενταετία από την απέλαση και το επιτρέψει ο Υπουργός Δικαιοσύνης.

4. Ο αλλοδαπός της προηγούμενης παραγράφου, που εισέρχεται ή επιχειρεί να εισέλθει παράνομα στη χώρα, τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστο δύο ετών, η οποία δεν αναστέλλεται με κανέναν τρόπο και εκτελείται αθροιστικώς με την ανασταλείσα ποινή».

Άρθρο 4.

Μετά το άρθρο 100 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 100 Α, που έχει ως εξής:
«Αναστολή υπό επιτήρηση.
Άρθρο 100 Α.

1. Αν κάποιος καταδικασθεί σε ποινή φυλακίσεως δύο έως τριών ετών και συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 99 και 100 Π.Κ., το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρους και υπό την επιμέλεια και επιτήρηση επιμελητή κοινωνικής αρωγής, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία και ανώτερο από πέντε έτη.

2. Οι όροι, εκτός από αυτούς που αναφέρονται στο άρθρο 100 παρ. 3, μπορεί να αφορούν τον τρόπο διαβίωσης και τον τόπο διαμονής του καταδικασμένου.

Οι όροι αυτοί μπορεί να συνίστανται ιδίως:

α) στην απαγόρευση απομάκρυνσης του καταδικασμένου χωρίς άδεια από το συνήθη τόπο διαμονής του ή από άλλον τόπο που θα ορίσει το δικαστήριο. Η άδεια απομάκρυνσης, που πρέπει να είναι έγγραφη και προσωρινής ισχύος, χορηγείται στον καταδικασμένο από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, μετά από πρόταση του επιμελητή κοινωνικής αρωγής, αποκλειστικά για λόγους εργασίας, σπουδών, υγείας ή οικογενειακούς,

β) στην αφαίρεση διαβατηρίου ή άλλου ισοδύναμου ταξιδιωτικού εγγράφου και την απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, εκτός αν έχει χορηγηθεί και στην περίπτωση αυτήν, κατά τα αναφερόμενα υπό στοιχείο (α), άδεια εξόδου, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα,

γ) στην υποχρέωση του καταδικασμένου να εμφανίζεται κατά τακτά χρονικά διαστήματα στις αστυνομικές αρχές του τόπου όπου διαμένει ή στα γραφεία της υπηρεσίας επιμελητών κοινωνικής αρωγής,

δ) στην αφαίρεση της άδειας οδήγησης για ορισμένο χρονικό διάστημα 1 έως 5 ετών, αν η πράξη του συνιστά παράβαση των καθηκόντων του ως οδηγού οχήματος,

ε) στην απαγόρευση να συναναστρέφεται ορισμένα πρόσωπα,

στ) στην εκπλήρωση υποχρεώσεων του καταδικασμένου για διατροφή ή επιμέλεια προς άλλα πρόσωπα.

3. Επίσης το δικαστήριο δύναται να θέσει ως όρους την τήρηση υποχρεώσεων που εκούσια αναλαμβάνει ο καταδικασμένος, όπως:

α) Να υποβληθεί σε θεραπεία ή ειδική μεταχείριση.

β) Να διαμένει σε ορισμένο ίδρυμα.

γ) Να παρέχει κοινωφελή εργασία.

4. Ο επιμελητής κοινωνικής αρωγής επιβλέπει την εκπλήρωση των όρων και υποβάλλει ανά τρίμηνο έκθεση στον αρμόδιο εισαγγελέα. Με τον ίδιο τρόπο αναφέρει αμέσως κάθε σοβαρή παραβίαση των όρων που έχουν τεθεί στον καταδικασμένο.

5. Αν κατά τη διάρκεια της αναστολής της ποινής ο καταδικασμένος παραβαίνει τους όρους που του έχουν τεθεί, το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, ύστερα από αίτηση του αρμόδιου εισαγγελέα, κρίνει, αν πρέπει να διατάξει την άρση της αναστολής. Αν το δικαστήριο αυτό είναι μικτό ορκωτό δικαστήριο ή μικτό ορκωτό εφετείο, αρμόδιο είναι το τριμελές και πενταμελές εφετείο αντίστοιχα.

Η άρση της αναστολής διατάσσεται αν το δικαστήριο κρίνει ότι οι παραβιάσεις είναι σε αριθμό και σοβαρότητα τόσο σημαντικές, ώστε να απαιτείται πλέον η έκτιση της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής για να αποτραπεί ο καταδικασμένος από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων.

6. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο δικαστήριο μετά από αίτηση του αρμόδιου εισαγγελέα ή του καταδικασμένου μπορεί να αποφασίσει την τροποποίηση των όρων, τη σύντμηση ή επιμήκυνση του χρόνου επιτήρησης ή και την πλήρη κατάργηση της επιτήρησης με παράλληλη διατήρηση της αναστολής της ποινής σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 99 επ. Π.Κ., εφ' όσον κρίνει ότι αυτό επιβάλλεται από τη γενικότερη διαγωγή του καταδικασμένου κατά τη διάρκεια της αναστολής της ποινής. Νέα αίτηση του καταδικασμένου μπορεί να υποβληθεί μετά πάροδο εξαμήνου από της απορρίψεως της προηγουμένης.

7. Οι διατάξεις των άρθρων 101 και 102 Π.Κ. εφαρμόζονται και στην αναστολή υπό επιτήρηση».

Άρθρο 5.

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης η προθεσμία της παραγραφής αναστέλλεται για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η κύρια διαδικασία και ώσπου να γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση».

2. Το άρθρο 47 του α.ν. 1092/1938 «Περί Τύπου», όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παράγραφος 2 του ν. 1738/1987, εξακολουθεί να ισχύει.

Άρθρο 6.

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 221 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν οι ψευδείς αυτές πιστοποιήσεις προορίζονται για δικαστική χρήση, αυτοί που τις εκδίδουν τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή, με στέρηση των αξιωμάτων και θέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 63 αριθμ. 1, ως και με απαγόρευση ασκήσεως του επαγγέλματός τους για χρονικό διάστημα από ένα μήνα μέχρι έξι μήνες».

Άρθρο 7.

Μετά το άρθρο 232 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 232α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 232α.

1. Όποιος με πρόθεση δεν συμμορφώνεται σε προσωρινή διαταγή δικαστή ή δικαστηρίου ή σε διάταξη δικαστικής αποφάσεως, με την οποία υποχρεώνεται σε παράλειψη ή σε ανοχή ή σε πράξη, που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο και η επιχείρησή της εξαρτάται αποκλειστικά από τη βούλησή του ή σε διάταξη εισαγγελέα σχετική με την προσωρινή ρύθμιση της νομής μεταξύ ιδιώτη και Δημοσίου ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοικήσεως ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρις ενός έτους, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζεται όταν η πράξη συνίσταται στην αποκατάσταση της έγγαμης συμβιώσης ή εξαρτάται από την ύπαρξη, στο πρόσωπο του αρνούμενου να συμμορφωθεί, ιδιαίτερων προϋποθέσεων για να ασκήσει τις τεχνικές, καλλιτεχνικές ή επιστημονικές ικανότητές του και η άρνησή του δεν οφείλεται σε δυστροπία του».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.

Τροποποιήσεις διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 8.

1. Στο άρθρο 20 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

«4. Επιτρέπεται αίτηση για την εξαίρεση μελών ή του εισαγγελέα ή του γραμματέα του αρμόδιου, κατά τις προηγούμενες παραγράφους, δικαστηρίου ή δικαστικού συμβουλίου, όχι όμως και για την εξαίρεση μελών ή του εισαγγελέα ή του γραμματέα του δικαστηρίου ή δικαστικού συμβουλίου που δικάζει την αίτηση αυτή».

2. Η περίπτωση 7 του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Τα πλημμελήματα των αρχιερέων, των νομαρχών, των δικηγόρων, των δικαστών πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειρηνοδικών, ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων και εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Γενικού Επιτρόπου και των αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, καθώς και του Γενικού Επιτρόπου, του επιτρόπου καί των αντεπιτρόπων της επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια».

3. Η περίπτωση 2 του άρθρου 112 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα πταίσματα των αρχιερέων, νομαρχών, δικηγόρων, των δικαστών πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειρηνοδικών, ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων και εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Γενικού Επιτρόπου και των αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, καθώς και του Γενικού Επιτρόπου, του επιτρόπου και των αντεπιτρόπων της επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια».

4. Στο άρθρο 145 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται τέταρτη παράγραφος, που έχει ως εξής:

«4. Δεύτερη αίτηση διορθώσεως ή συμπληρώσεως είναι απαράδεκτη».

5. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 161 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στο αποδεικτικό, με ποινή ακυρότητας της επίδοσης, σημειώνεται ο τόπος, το έτος, ο μήνας, η ημέρα και, αν πρόκειται για κλητήριο θέσπισμα ή κλήση του κατηγορουμένου, ο αριθμός αυτών, ο καλών εισαγγελέας, δημόσιος κατήγορος ή πταισματοδίκης, ως και το ονοματεπώνυμο του προσώπου στο οποίο παραδόθηκε το έγγραφο, υπογράφεται δε το αποδεικτικό από το πρόσωπο αυτό και εκείνον που ενεργεί την επίδοση».

6. Το άρθρο 162 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Το αποδεικτικό της επιδόσεως, που συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 161, έχει αποδεικτική δύναμη ωσότου προσβληθεί για πλαστότητα. Η προσβολή του αποδεικτικού αυτού ως πλαστού ή η έλλειψη κάποιου στοιχείου, που αναφέρεται στο κύρος του κατά το άρθρο 153 ή στο κύρος της επιδόσεως κατά το άρθρο 161 παρ. 1, δεν εμποδίζει την ποινική δίκη να προχωρήσει, αν το δικαστήριο κρίνει ότι αυτός στον οποίο έγινε η επίδοση πληροφορήθηκε έγκαιρα το περιεχόμενο του εγγράφου που επιδόθηκε.

Το ζήτημα αυτό το δικαστήριο οφείλει να το κρίνει αιτιολογημένα με την απόφασή του για την πρόοδο ή μη της δίκης».

7. Η παράγραφος 2 του άρθρου 170 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο επέρχεται επίσης α) στην περίπτωση που ο κατηγορούμενος ή ο συνήγορός του ή ο εισαγγελέας ζήτησαν να ασκήσουν δικαίωμα που ρητά τους παρέχεται από το νόμο και το δικαστήριο τους το αρνήθηκε ή παρέλειψε να αποφανθεί για τη σχετική αίτηση και β) στην περίπτωση της παρά το νόμο παραστάσεως του πολιτικώς ενάγοντος κατ' αυτή».

8. Η περίπτωση του αριθμού 2 του άρθρου 171 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας καταργείται.

Άρθρο 9

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 231 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν κάποιος από τους μάρτυρες ή τους πραγματογνώμονες που κλητεύθηκε νόμιμα στο ακροατήριο δεν εμφανισθεί, καταδικάζεται από το δικαστήριο με πρόταση του εισαγγελέα ή του δημόσιου κατηγόρου ή και αυτεπαγγέλτως σε πρόστιμο 5.000 έως 20.000 δραχμών, εάν κλητεύθηκε σε μονομελές δικαστήριο, 10.000 έως 40.000 δρχ., εάν κλητεύθηκε σε πολυμελές δικαστήριο που δικάζει πλημμελήματα και 20.000 έως 50.000 δραχμών, εάν κλητεύθηκε σε άλλο δικαστήριο, ως και στην πληρωμή των τελών της αποφάσεως ανεξάρτητα από την αναβολή ή όχι της δίκης. Αν η απουσία του μάρτυρα ή πραγματογνώμονα, που καταδικάσθηκε κατά τον τρόπο αυτόν αποτελέσει λόγο αναβολής της δίκης, καταδικάζεται επί πλέον στις δαπάνες που προκλήθηκαν από την αναβολή και οι οποίες εκκαθαρίζονται και ορίζονται σ' αυτήν την απόφαση. Αν καταδικάστηκαν περισσότεροι, ο καθένας ενέχεται να πληρώσει εξ ολοκλήρου όλες τις δαπάνες».

2. Στο άρθρο 233 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 2, που έχει ως εξής:

«Αν ο κατηγορούμενος δεν γνωρίζει επαρκώς την ελληνική γλώσσα και το κλητήριο θέσπισμα ή το παραπεμπτικό βούλευμα επιδόθηκε σ' αυτόν στην ελληνική γλώσσα, δεν δημιουργείται ακυρότητα, όταν κατά την κρίση του δικαστηρίου ο κατηγορούμενος έλαβε γνώση των στοιχείων της κατηγορίας σε γλώσσα που εννοεί κατά την απολογία του στην προανάκριση ή στην ανάκριση ή με άλλο τρόπο πριν από τη συζήτηση της υποθέσεως».

Άρθρο 10.

1. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 245 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Πρόταση επίσης στο δικαστικό συμβούλιο γίνεται και όταν ο εισαγγελέας εφετών στον οποίο υποβάλλεται μετά την προανάκριση η δικογραφία, που αφορά πρόσωπα ιδιαζούσης δωσιδικίας αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου, κρίνει ότι δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο και παραγγέλλει την εισαγωγή της υποθέσεως στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο».

2. Το άρθρο 273 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 273.

Εξέταση κατηγορουμένου

1. α) Όταν ο κατηγορούμενος εμφανιστεί ενώπιον του ανακριτή ή του εισαγγελέα, του πταισματοδίκη, του ειρηνοδίκη ή άλλου γενικού ή ειδικού ανακριτικού υπαλλήλου, που ενεργεί την προανάκριση, αυτοί είναι υποχρεωμένοι να εξακριβώσουν τα στοιχεία της ταυτότητάς του από το δελτίο της αστυνομικής του ταυτότητας ή από το διαβατήριό του, προσκαλώντας τον ταυτόχρονα να δηλώσει την τωρινή διεύθυνση της κατοικίας του ή της διαμονής του (πόλη, χωριό, συνοικία, οδό, αριθμό). Τα στοιχεία αυτά καταχωρίζονται στην έκθεση της απολογίας. β) Αν ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι δεν έχει δελτίο ταυτότητας ή διαβατήριο και δεν αμφισβητεί την ταυτότητα που του αποδίδεται, όποιος ενεργεί την εξέταση καταχωρίζει στην έκθεση της απολογίας το γεγονός αυτό, καθώς και τα κατά τη δήλωση του κατηγορουμένου στοιχεία της ταυτότητάς του, αποστέλλοντας αμέσως απόσπασμα του μέρους αυτού της έκθεσης στον εισαγγελέα που άσκησε την ποινική δίωξη. Ο εισαγγελέας ελέγχει την ακρίβεια των στοιχείων της ταυτότητας που δηλώθηκαν και ασκεί ποινική δίωξη, αν υπάρχει περίπτωση παράβασης του άρθρου 225 παρ. 2 του Π.Κ. ή των διατάξεων του ν.δ. 127/1969 «περί αποδεικτικής ισχύος των αστυνομικών ταυτοτήτων» ή του νόμου 4310/1929 «περί εγκαταστάσεως και κινήσεως αλλοδαπών εν Ελλάδι», όπως τροποποιήθηκαν. γ) Ωσότου η απόφαση γίνει αμετάκλητη κάθε έγγραφο της προδικασίας και της διαδικασίας στο ακροατήριο, καθώς και κάθε άλλο ποινικό δικόγραφο, επιδίδεται εγκύρως στον κατηγορούμενο στη διεύθυνση της κατοικίας ή της διαμονής του, που δηλώθηκε αρχικά, σύμφωνα με τα παραπάνω, εκτός αν ο κατηγορούμενος είχε νομίμως δηλώσει μεταβολή της πριν από την επίδοση. Τέτοια δήλωση ως προς τη μεταβολή της κατοικίας ή της διαμονής, μαζί με την ακριβή διεύθυνση, πρέπει να γίνεται εγγράφως στον εισαγγελέα του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί κατά το χρόνο της δήλωσης η δικογραφία. Επάνω στη δήλωση συντάσσεται έκθεση για την παράδοσή της, η οποία καταχωρίζεται σε ειδικό αλφαβητικό ευρετήριο που τηρείται στο γραφείο του εισαγγελέα. Αντίγραφο της δήλωσης μαζί με τη σχετική έκθεση για την παράδοσή της επισυνάπτεται χωρίς χρονοτριβή στην οικεία δικογραφία.

Ως τέτοια δήλωση κατοικίας ή διαμονής θεωρείται και εκείνη που αναγράφεται στην έκθεση ασκήσεως του ένδικου μέσου ή της προσφυγής κατά της απευθείας κλήσεως ή στην περί αναιρέσεως δήλωση της παρ. 2 του άρθρου 473. Στην τελευταία περίπτωση, η περί αναιρέσεως δήλωση του κατηγορουμένου ή αντίγραφο αυτής επισυνάπτεται στην οικεία δικογραφία, μερίμνη του γραμματέα της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου.

Εάν ο προσωρινά κρατηθείς στη φυλακή κατηγορούμενος απολυθεί λόγω αντικαταστάσεως της προσωρινής κρατήσεώς του με περιοριστικούς όρους ή συμπληρώσεως του ανώτατου ορίου της και δεν έχει δηλώσει διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής, σύμφωνα με τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος, οι επιδόσεις που αφορούν την υπόθεση για την οποία κρατήθηκε γίνονται στη διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής, που δήλωσε στο διευθυντή της φυλακής και σε περίπτωση μη δηλώσεως στο γραμματέα της εισαγγελίας του πλημμελειοδικείου, σύμφωνα με τη διάταξη του στοιχείου ε' του παρόντος.

Εάν υπάρχουν περισσότερες από τις ανωτέρω δηλώσεις κατοικίας ή διαμονής οι επιδόσεις των ανωτέρω δικογράφων στον κατηγορούμενο είναι έγκυρες, εάν γίνονται στη διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής που δηλώθηκε τελευταία. Εάν η δηλωθείσα διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής είναι ανύπαρκτη ή αν ο κατηγορούμενος αρνήθηκε να προβεί σε δήλωση κατοικίας ή διαμονής ή δήλωσε ότι δεν έχει κατοικία ή διαμονή, οι επιδόσεις γίνονται στο γραμματέα της εισαγγελίας του πλημμελειοδικείου, σύμφωνα με τη διάταξη του στοιχείου ε' του παρόντος. Στις πιο πάνω περιπτώσεις ο κατηγορούμενος θεωρείται ως γνωστής διαμονής. δ) Εκείνος που ενεργεί την ανάκριση ή την προανάκριση υπενθυμίζει στον κατηγορούμενο την υποχρέωσή του κατά το προηγούμενο εδάφιο και τις συνέπειες σε περίπτωση παράλειψης, μνημονεύοντας ρητά το γεγονός αυτό στην έκθεση της απολογίας. ε) Αν ο κατηγορούμενος δηλώσει αρχικά ή μεταγενέστερα διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής στην αλλοδαπή, οι επιδόσεις που αναφέρονται στο εδ. γ' της παραγράφου αυτής γίνονται μόνο στο συνήγορο που διορίστηκε κατά το άρθρο 96 παρ. 1 και αν οι συνήγοροι είναι περισσότεροι, σε έναν από αυτούς. Αν ο κατηγορούμενος δεν έχει διορίσει συνήγορο, οφείλει στις περιπτώσεις του προηγούμενου εδαφίου να διορίσει αντίκλητο έναν από τους δικηγόρους της έδρας του οικείου δικαστηρίου, στον οποίο και μόνο γίνονται όλες οι παραπάνω επιδόσεις. Αν ο κατηγορούμενος παραλείψει το διορισμό αντικλήτου ή η επίδοση στον αντίκλητο είναι αδύνατη ή έπαυσε η ιδιότητά του ως αντικλήτου οι επιδόσεις αυτές γίνονται στο γραμματέα της εισαγγελίας του πλημμελειοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου ενεργείται ή έχει ενεργηθεί η ανάκριση ή η προανάκριση. Ο γραμματέας της εισαγγελίας φυλάσσει τα επιδιδόμενα έγγραφα σε ιδιαίτερο για κάθε κατηγορούμενο φάκελο, το περιεχόμενο του οποίου μπορούν οποτεδήποτε να πληροφορηθούν ο κατηγορούμενος και ο συνήγορός του. Ο αντίκλητος δικηγόρος διατηρεί την ιδιότητά του αυτήν, εκτός αν δηλώσει στον προαναφερόμενο γραμματέα ότι έληξε η σχέση εντολής με τον κατηγορούμενο.

2. Αφού εξακριβωθεί η ταυτότητα του κατηγορουμένου και του εξηγηθούν τα δικαιώματά του σύμφωνα με το άρθρο 103, εκείνος που ενεργεί την εξέταση του εκθέτει με πληρότητα και σαφήνεια την πράξη για την οποία κατηγορείται και τον προσκαλεί να απολογηθεί και να υποδείξει τα μέσα της υπεράσπισής του. Ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί να απαντήσει. Επίσης έχει δικαίωμα να παραδώσει την απολογία του γραπτή. Σ' αυτήν την περίπτωση όποιος ενεργεί την ανάκριση απευθύνει στον κατηγορούμενο τις απαραίτητες ερωτήσεις, για να αποσαφηνιστεί το περιεχόμενο της έγγραφης απολογίας. Οι ερωτήσεις πρέπει να αναγράφονται ρητά στην έκθεση.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 223 παρ. 2, 3 και 5 και 225 εφαρμόζονται και για την εξέταση κατηγορουμένων».

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 276 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Εκτός από την περίπτωση του άρθρου 275, κανείς δεν συλλαμβάνεται χωρίς ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα του ανακριτή ή βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου, που πρέπει να κοινοποιούνται κατά τη στιγμή της σύλληψης».

4. Στο άρθρο 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Αν ο κατηγορούμενος είναι έφηβος μπορεί να διαταχθούν περιοριστικοί όροι ή προσωρινή κράτηση, εφ' όσον η πράξη για την οποία κατηγορείται τιμωρείται με ποινή καθείρξεως άνω των δέκα ετών ανεξάρτητα από τη διάρκεια των αντί της ποινής επιβαλλόμενων μέτρων και συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις της παραγράφου 1.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 282 ο ανακριτής, αμέσως μετά την απολογία του κατηγορουμένου, μπορεί να τον αφήσει ελεύθερο ή να εκδώσει διάταξη, που να του θέτει περιοριστικούς ή άλλους όρους ή αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του προηγούμενου άρθρου, να εκδώσει εναντίον του ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης, αφού προηγουμένως και σε κάθε περίπτωση λάβει τη γραπτή σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα.

Σε περίπτωση διαφωνίας για την προσωρινή κράτηση ή για τους όρους που πρέπει να τεθούν, αποφαίνεται το δικαστικό συμβούλιο (άρθρο 305 και 307 στοιχ. στ')».

6. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 286 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο τελευταίο, που έχει ως εξής:

«Νέα αίτηση του κατηγορουμένου είναι απαράδεκτη αν δεν περάσουν 30 ημέρες από την απόρριψη της προηγουμένης. Ο περιορισμός δεν ισχύει αν ο κατηγορούμενος επικαλείται νεότερα γεγονότα από τα οποία προκύπτει ότι εξέλιπαν οι λόγοι για τους οποίους είχε διαταχθεί η προσωρινή κράτηση».

7. Στο άρθρο 291 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

«4. Νέα αίτηση του κατηγορουμένου για την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης είναι απαράδεκτη αν δεν περάσουν 30 ημέρες από την απόρριψη της προηγουμένης. Ο περιορισμός δεν ισχύει αν ο κατηγορούμενος επικαλείται νεότερα γεγονότα από τα οποία προκύπτει ότι εξέλιπαν οι λόγοι για τους οποίους είχε διαταχθεί η προσω-

ρινή κράτηση».

8. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 308 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μετά το δεύτερο εδάφιο προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«3. Η ειδοποίηση αυτή μπορεί να γίνει και προφορικά ή τηλεφωνικά, οπότε αποδεικνύεται με βεβαίωση του αρμόδιου γραμματέα της εισαγγελίας, που επισυνάπτεται στη δικογραφία».

Άρθρο 11.

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 320 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Το κλητήριο θέσπισμα και η κλήση του κατηγορουμένου συντάσσονται σε δύο αντίτυπα. Το ένα επιδίδεται στον κατηγορούμενο και το άλλο επισυνάπτεται στη δικογραφία κατά τη συζήτηση της υποθέσεως».

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 320 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με το άρθρο 5 παράγραφος 9 του ν. 1738/1987, καταργείται.

3. Το στοιχείο ε' της παραγράφου 2 του άρθρου 321 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«ε. Τον αριθμό του, την επίσημη σφραγίδα και την υπογραφή του εισαγγελέα, του δημόσιου κατήγορου ή του πταισματοδίκη (άρθρ. 27 παρ. 2) που εξέδωσε το θέσπισμα. Τα ίδια στοιχεία πρέπει να περιέχει και το κλητήριο θέσπισμα, που επιδίδεται στον αστικώς υπεύθυνο (άρθρο 89)».

4. Στο άρθρο 321 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 5, που έχει ως εξής:

«5. Η έλλειψη στοιχείου του κύρους του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσεως αποδεικνύεται από το κλητήριο θέσπισμα ή την κλήση που επιδόθηκε στον κατηγορούμενο ή από το υπάρχον στη δικογραφία αντίτυπό τους και σε έλλειψή του από το αποδεικτικό επιδόσεως».

5. Στο άρθρο 327 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 5, που έχει ως εξής:

«5. Ο αριθμός των μαρτύρων υπερασπίσεως, που κλητεύονται ή προτείνονται από κάθε κατηγορούμενο για να εξετασθούν στο ακροατήριο, δεν μπορεί να υπερβαίνει τον αριθμό των μαρτύρων που καλούνται από τον εισαγγελέα και τον πολιτικώς ενάγοντα. Δύναται όμως το δικαστήριο πριν ή κατά τη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα ή και αυτεπαγγέλτως να αυξομειώσει τον αριθμό των μαρτύρων υπερασπίσεως, αν κρίνει ότι τούτο επιβάλλεται για την εξεύρεση της ουσιαστικής αλήθειας και δεν αντίκειται στο συμφέρον του κατηγορουμένου και δεν οδηγεί σε παρέλκυση της δίκης».

6. Στο άρθρο 335 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Αν το δικαστήριο, ύστερα από απόρριψη δύο τουλάχιστον προσφυγών του ίδιου κατηγορουμένου ή του συνηγόρου του κατά διατάξεων του προέδρου περί απαγορεύσεως ερωτήσεων στον ίδιο μάρτυρα, πραγματογνώμονα ή τεχνικό σύμβουλο, απορρίπτει νέα προσφυγή κατά όμοιας διατάξεως του προέδρου, μπορεί συγχρόνως να αποφασίσει ότι ο κατηγορούμενος αυτός ή ο συνήγορός του περάτωσε την εξέταση του εν λόγω μάρτυρα, πραγματογνώμονα ή τεχνικού συμβούλου, εάν κρίνει ότι η εκ μέρους του συνέχιση της εξετάσεως έχει ως σκοπό την παρέλκυση της δίκης. Αν ο πρόεδρος του δικαστηρίου δεν επέτρεψε στον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του τρεις τουλάχιστον ερωτήσεις προς τον ίδιο μάρτυρα, πραγματογνώμονα ή τεχνικό σύμβουλο ως άσκοπες ή εκτός θέματος, ο εισαγγελέας μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να κρίνει ότι οι ερωτήσεις υποβάλλονται προς παρέλκυση της δίκης και να αποφασίσει περατωμένη την εξέταση του μάρτυρα».

7. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 341 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Μπορεί όμως ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, μόλις υποβληθεί η αίτηση για ακύρωση, να διατάξει την αναστολή της εκτέλεσης, ωσότου εκδικασθεί η αίτηση. Σε περίπτωση μη χορηγήσεως της αναστολής, ο αιτών δύναται να προσφύγει στο δικαστικό συμβούλιο, μέσα σε δύο μέρες».

8. Στο άρθρο 349 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθενται παράγραφοι 2 και 3, που έχουν ως εξής:

«2. Εάν το σημαντικό αίτιο αναγγέλθηκε από το συνήγορο ή άλλο πρόσωπο για λογαριασμό απόντος διαδίκου και η συζήτηση αναβλήθηκε σε ρητή δικάσιμο, η περί αναβολής απόφαση επέχει θέση κλητεύσεώς του.

3. Ιατρικό πιστοποιητικό, που προσκομίζεται προς απόδειξη ασθενείας για αναβολή δίκης λόγω σημαντικού αιτίου, δεν λαμβάνεται υπόψη εάν δεν έχει προσκομισθεί κατά την έναρξη της συνεδριάσεως του δικαστηρίου και εάν σ' αυτό δεν αναφέρεται ότι έχει εκδοθεί για δικαστική χρήση και ότι ο ασθενής λόγω συγκεκριμένης ασθενείας δεν μπορεί να εμφανισθεί στο δικαστήριο».

9. Στο άρθρο 365 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 2, που έχει ως εξής:

«2. Σε περίπτωση αναβολής το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει τη μη κλήτευση για τις επόμενες δικασίμους επουσιώδους μάρτυρα, εφ' όσον εξετάσθηκε κατά την πρώτη δίκη και δόθηκε δυνατότητα στους συνηγόρους υπερασπίσεως να διατυπώσουν ερωτήματα, οπότε κατά τη νέα δίκη διαβάζεται στο ακροατήριο η ένορκη κατάθεσή του. Το δικαστήριο δύναται να απαλλάξει κλητευθέντα εκ παραδρομής μάρτυρα».

10. Η παράγραφος 2 του άρθρου 391 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι ένορκοι που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, αν απουσιάσουν χωρίς νόμιμο λόγο, τιμωρούνται με απόφαση των τακτικών δικαστών αμέσως μετά την ανάγνωση του καταλόγου των ενόρκων με χρηματική ποινή 20.000 έως 40.000 δραχμών. Τιμωρούνται επίσης για κάθε νέα απουσία στη διάρκεια της ίδιας δωδεκαήμερης περιόδου με χρηματική ποινή 30.000 έως 60.000 δραχμών».

Άρθρο 12.

1. Στο άρθρο 429 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Σε περίπτωση ασκήσεως εφέσεως από τον κατηγορούμενο κατά αποφάσεως που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία του προηγούμενου άρθρου και του παρόντος, ο εισαγγελέας, που είναι επιφορτισμένος με την εκτέλεση της αποφάσεως, μπορεί να διατάξει την αναβολή ή τη διακοπή της εκτέλεσης, ωσότου εκδικαστεί η έφεση, αν κρίνει ότι ο εκκαλών δεν είναι ύποπτος φυγής».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 430 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Εκείνος που δεν εμφανίσθηκε και καταδικάσθηκε με ανέκκλητη απόφαση μπορεί να ζητήσει την ακύρωσή της για το λόγο ότι κατά την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος δεν συνέτρεχαν οι όροι του άρθρου 428, καθορίζοντας συγχρόνως και τον τόπο στον οποίο τότε διέμενε, διαφορετικά η αίτησή του είναι απαράδεκτη».

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 431 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται τελευταίο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Η ακύρωση της απόφασης δεν ανατρέπει την αναστολή της παραγραφής που επήλθε με την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσεως».

4. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 432 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν εκείνος που παραπέμφθηκε για κακούργημα είναι ή κατά το άρθρο 273 θεωρείται γνωστής διαμονής και δεν εμφανίζεται για να δικαστεί στη δικάσιμο που ορίσθηκε, δικάζεται σαν να ήταν παρών, αν κλητεύθηκε ως γνωστής διαμονής. Η απόφαση που θα εκδοθεί δεν μπορεί να προσβληθεί με κανένα ένδικο μέσο».

Άρθρο 13.

1. Στο τέλος του άρθρου 469 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Για τη συζήτηση του ένδικου μέσου δεν είναι αναγκαία η κλήτευση των ωφελούμενων κατηγορουμένων, οι οποίοι όμως μπορούν να εμφανισθούν και να συμμετάσχουν στη δίκη. Σε περίπτωση που το δικαστήριο παρέλειψε να αποφανθεί για το επεκτατικό αποτέλεσμα του ένδικου μέσου, μπορεί μετά από αίτηση αυτών ή του εισαγγελέα να επιληφθεί εκ νέου προς συμπλήρωση της αποφάσεώς του».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 471 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Κατ' εξαίρεση η προθεσμία για την άσκηση του ένδικου μέσου

της αναίρεσης και η αίτηση για την αναίρεση δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της καταδικαστικής απόφασης, αν με αυτήν επιβλήθηκε ποινή στερητική της ελευθερίας. Το δικαστήριο όμως που εξέδωσε αυτήν την απόφαση, αν το ζητήσει ο εισαγγελέας ή ο κατηγορούμενος, μπορεί σε κάθε περίπτωση να αποφασίσει την αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης που προσβλήθηκε, μόλις ασκηθεί η αίτηση αναίρεσης. Δεύτερη αίτηση αναστολής εκτελέσεως από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη, αν δεν περάσουν τρεις μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης. Ο περιορισμός δεν ισχύει αν ο καταδικασμένος επικαλείται νεότερα γεγονότα ή γεγονότα που δεν είχαν τεθεί υπόψη του δικαστηρίου που δίκασε την προηγούμενη αίτηση. Δεν έχει επίσης ανασταλτική δύναμη το ένδικο μέσο, όταν ο νόμος δεν το χορηγεί ρητά».

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 479 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο εισαγγελέας εφετών, είτε ο ίδιος είτε παραγγέλλοντας τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, μπορεί να προσβάλλει με έφεση οποιοδήποτε βούλευμα του συμβουλίου των πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την έκδοσή του (άρθρο 306)».

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 482 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Εκτός από τις περιπτώσεις της παρ. 2 του άρθρου 310 και της παρ. 2 του άρθρου 476, έχουν δικαίωμα να ζητήσουν επίσης την αναίρεση του βουλεύματος:

Α'. Ο κατηγορούμενος όταν το βούλευμα: α) παύει προσωρινά την ποινική δίωξη εναντίον του, β) αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία, δεχόμενο έμπρακτη μετάνοια.

Β'. Ο πολιτικώς ενάγων με τους όρους του άρθρου 480 παρ. 2, όταν το βούλευμα: α) παύει προσωρινά την ποινική δίωξη κατά του κατηγορουμένου, β) αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία εναντίον του για κακούργημα ή παύει οριστικά ή κηρύσσει απαράδεκτη την ποινική δίωξη για κακούργημα.

Γ'. Ο τρίτος που άσκησε έφεση κατά του βουλεύματος των πλημμελειοδικών στην περίπτωση του άρθρου 310 παρ. 2 εδ. τελευταίο».

5. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στις περιπτώσεις αυτής της παραγράφου το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, αναβάλλοντας την εκδίκαση της έφεσης, μπορεί είτε αυτεπαγγέλτως είτε έπειτα από αίτηση του εισαγγελέα ή του κατηγορουμένου να διατάξει ταυτοχρόνως με την αναβλητική του απόφαση την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλόμενης απόφασης με τον όρο της καταβολής χρηματικής εγγύησης και αν ακόμη η προσβαλλόμενη απόφαση δεν χορήγησε ανασταλτικό αποτέλεσμα στην κρινόμενη έφεση».

6. Η παράγραφος 7 του άρθρου 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ως προστέθηκε με το άρθρο 26 του ν. 1868/1989, αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή περιοριστική της ελευθερίας και άσκησε έφεση, η οποία όμως δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί, με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα, η αναστολή της εκτελέσεως της πρωτόδικης αποφάσεως, μέχρις ότου εκδοθεί η τελεσίδικη απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και, αν πρόκειται για το μικτό ορκωτό εφετείο, στο πενταμελές εφετείο. Η αναστολή διατάσσεται αν ο κατηγορούμενος δεν είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος ή υπότροπος ή ύποπτος φυγής και δεν αποδεικνύεται ότι υπάρχει βάσιμος φόβος πως θα τελέσει νέες αξιόποινες πράξεις, εφ' όσον η έκτιση της ποινής μέχρι της εκδόσεως της αποφάσως επί της εφέσεως προβλέπεται ότι θα έχει σαν συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον ίδιο ή για την οικογένειά του.

Στον κατηγορούμενο μπορεί να επιβληθούν περιοριστικοί όροι, σύμφωνα με το άρθρο 282 παρ. 2 Κ.Π.Δ..

Νέα αίτηση του κατηγορουμένου είναι απαράδεκτη αν δεν περάσουν τρεις μήνες από την απόρριψη της προηγουμένης. Ο περιορισμός δεν ισχύει αν ο καταδικασμένος επικαλείται νεότερα γεγονότα ή γεγονότα που δεν είχαν τεθεί υπόψη του δικαστηρίου που δίκασε την προηγούμενη αίτηση».

7. Στο άρθρο 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 8, που έχει ως εξής:

«8. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 161 και 166 στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την προηγούμενη παράγραφο. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, δεν προσάγεται σ' αυτό, μπορεί όμως να υποβάλει έγγραφο υπόμνημα ή και να αντιπροσωπευθεί με συνήγορο που διορίζεται και με απλή επιστολή, θεωρημένη από το διευθυντή της φυλακής.

Το δικαστήριο αποφαίνεται αφού ακούσει τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του, εάν είναι παρόντες, καθώς και τον εισαγγελέα».

8. Στο άρθρο 501 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

«4. Εάν η έφεση ασκήθηκε νομίμως και εμπροθέσμως και συντρέχει περίπτωση του άρθρου 370 εδάφ. β' και γ', το δικαστήριο παρά την απουσία του εκκαλούντος προχωρεί στην έκδοση σχετικής αποφάσεως».

9. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 504 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Αναίρεση κατά των αποφάσεων του πταισματοδικείου επιτρέπεται μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α', Γ', Ε', ΣΤ' και Θ'».

Άρθρο 14.

1. Στο άρθρο 551 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 2, που έχει ως εξής:

«2. Αν μεταξύ των προς εκτέλεση αποφάσεων υπάρχει και απόφαση που αμετάκλητα έχει καθορίσει συνολική ποινή, για τον καθορισμό της νέας συνολικής ποινής λαμβάνεται ως βάση η καθορισθείσα συνολική ποινή, εάν αυτή είναι βαρύτερη από τις ποινές που επιβλήθηκαν με τις άλλες αποφάσεις.

Στην περίπτωση αυτή, για τον καθορισμό της κατά την προηγούμενη παράγραφο αρμοδιότητας, λαμβάνεται υπόψη και η απόφαση που έχει καθορίσει τη συνολική ποινή.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 551 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας λαμβάνει τον αριθμό 3.

3. Το άρθρο 556 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Η εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής μπορεί να αναβληθεί: α) αν η γυναίκα που καταδικάστηκε διανύει τους δύο τελευταίους μήνες της εγκυμοσύνης της ή γέννησε πρόσφατα, ωσότου περάσουν 3 το πολύ μήνες από τον τοκετό, β) αν το δικαστήριο που καταδίκασε πρότεινε να δοθεί χάρη, γ) στην περίπτωση του άρθρου 430 παρ. 2, δ) αν η ποινή είναι κατώτερη των δύο ετών για αποδειγμένες οικογενειακές ή επαγγελματικές ανάγκες και έως έξι το πολύ μήνες μία μόνο φορά και ε) στην περίπτωση του άρθρου 429 παρ. 3».

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 557 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η εκτέλεση της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής που έχει αρχίσει μπορεί να διακοπεί στις περιπτώσεις των άρθρων 429 παρ. 3 και 556 στοιχ. α', β' και γ', καθώς και των παρ. 2 και 7 αυτού του άρθρου».

5. Το άρθρο 583 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε περίπτωση απόφασης που απορρίπτει εξ ολοκλήρου αίτηση αναίρεσης ή επανάληψης της διαδικασίας, ή έφεση ή αίτηση ακύρωσης της απόφασης ή της διαδικασίας, τα έξοδα επιβάλλονται ταυτόχρονα σε καθέναν από εκείνους που άσκησαν το ένδικο μέσο.

2. Σε περίπτωση απόφασης που απορρίπτει αίτηση ή ένσταση ή προσφυγή που υποβάλλεται από διάδικο κατά τη διάρκεια της συζητήσεως ποινικής υποθέσεως, τα σχετικά έξοδα επιβάλλονται σ' αυτόν που υπέβαλε την αίτηση ή ένσταση ή προσφυγή διάδικο».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

Σύσταση κλάδου και θέσεων επιμελητών κοινωνικής αρωγής.

Άρθρο 15.

1. Συνιστάται στα δικαστήρια εκτελέσεως ποινών κλάδος υπαλλήλων με τον τίτλο «Κλάδος επιμελητών κοινωνικής αρωγής», ο οποίος υπάγεται στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και εποπτεύεται από το δικαστή εκτέλεσης ποινών.

2. Ο κλάδος επιμελητών κοινωνικής αρωγής περιλαμβάνει 100

θέσεις κατηγορίας Π.Ε., 136 κατηγορίας Τ.Ε. και 64 κατηγορίας Δ.Ε..

3. Η κατανομή των θέσεων κατά δικαστήρια εκτελέσεως ποινών (Δ.Ε.Π.), ο τρόπος λειτουργίας της υπηρεσίας επιμελητών αρωγής (Υ.Ε.Κ.Α.) και τα ειδικότερα καθήκοντα των επιμελητών κοινωνικής αρωγής (Ε.Κ.Α.) καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Προεδρίας της Κυβέρνησης.

Με το ίδιο π. δ/γμα μπορεί να αυξομειώνεται ο αριθμός των θέσεων κάθε κατηγορίας Π.Ε., Τ.Ε. και Δ.Ε. μέχρι ποσοστού 40% του συνολικού αριθμού τους, ανάλογα με τις εκάστοτε υπηρεσιακές ανάγκες και με την επάρκεια των διαθέσιμων υποψηφίων. Στην περίπτωση αυτή, δημιουργούνται προσωρινές θέσεις που καταργούνται με την αποχώρηση με οποιονδήποτε τρόπο αυτών που τις καταλαμβάνουν. Σε περίπτωση αύξησης των θέσεων, το π. δ/γμα εκδίδεται με σύμπραξη και του Υπουργού Οικονομικών.

4. Οι Ε.Κ.Α. επικουρούν και εποπτεύουν αυτούς που: α) καταδικάζονται με αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό επιτήρηση (άρθρο 104 α Π.Κ.), β) καταδικάζονται σε ποινή που έχει μετατραπεί σε υποχρέωση παροχής κοινωφελούς εργασίας (άρθρο 82 Π.Κ.) και γ) απολύονται υπό όρους (άρθρα 105 επ. Π.Κ.).

5. Στους επιμελητές αρωγής μπορεί να ανατίθεται από το δικαστή εκτελέσεως ποινών ή τον αρμόδιο εισαγγελέα η κοινωνική έρευνα ως προς τον τρόπο ζωής ή άλλα προσωπικά στοιχεία προσωρινά κρατουμένων ή ατόμων, στα οποία έχουν επιβληθεί περιοριστικοί όροι σύμφωνα με το άρθρο 282 Κ.Π.Δ.. Η σχετική έκθεση επισυνάπτεται στη δικογραφία και συνεκτιμάται από το δικαστήριο κατά την επιμέτρηση της ποινής ή την κρίση για τη μετατροπή της σε εναλλακτική ποινή ή την αναστολή της υπό όρους.

6. Οι εκθέσεις των επιμελητών κοινωνικής αρωγής καθώς και κάθε στοιχείο ή πληροφορία των οποίων έλαβαν γνώση κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους είναι απόρρητα. Ανακοινώνονται μόνο στον αρμόδιο εισαγγελέα ή δικαστή εκτέλεσης ποινών ή τον επιθεωρητή Υ.Ε.Κ.Α..

7. Η παράβαση του απορρήτου και της εχεμύθειας επισύρει τις προβλεπόμενες από το νόμο πειθαρχικές και ποινικές κυρώσεις.

Άρθρο 16.

Διορισμός.

1. Οι Ε.Κ.Α. διορίζονται στον εισαγωγικό βαθμό της αντίστοιχης κατηγορίας, εφ' όσον έχουν τα προσόντα που ορίζονται στο επόμενο άρθρο, επιτύχουν σε διαγωνισμό και ακολούθως κριθούν κατάλληλοι μετά από συνέντευξη ενώπιον της επιτροπής του διαγωνισμού.

2. Οι διαγωνισμοί διενεργούνται για ένα ή περισσότερα δικαστήρια εκτελέσεως ποινών της ίδιας δικαστικής περιφέρειας. Δεν επιτρέπεται η μετάθεση ή απόσπαση του επιμελητή αρωγής από την έδρα του δικαστηρίου στο οποίο διορίσθηκε πριν περάσουν πέντε έτη από το διορισμό του.

3. Τα της διενέργειας των διαγωνισμών, η εξεταστέα ύλη, τα κριτήρια επιλογής και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Προεδρίας της Κυβέρνησης.

Για το διαγωνισμό ορίζεται επιτροπή, αποτελούμενη από έναν πρόεδρο εφετών, έναν εισαγγελέα εφετών, έναν καθηγητή της Σωφρονιστικής και Εγκληματολογίας, έναν υπάλληλο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και έναν εκπρόσωπο του Δικηγορικού Συλλόγου.

Για την επιλογή και την προφορική συνέντευξη προστίθεται στην ως άνω επιτροπή ένας καθηγητής Ψυχολογίας, ένας καθηγητής της Κοινωνιολογίας, ένας εκπρόσωπος της Εκκλησίας και ένας εκπρόσωπος τέως κρατουμένων, υποδεικνυόμενος από την εταιρία προστασίας αποφυλακιζομένων.

4. Για το διορισμό στον εισαγωγικό βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο των θέσεων που συνιστώνται με αυτόν το νόμο απαιτείται:

α. ηλικία 25 έως 35 ετών

β. για την Π.Ε. κατηγορία αναγνωρισμένος τίτλος σπουδών ανωτάτης εκπαιδεύσεως που έχει σχέση με το αντικείμενο της εργασίας κατά τα οριζόμενα στη σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου αυτού κοινή απόφαση και αντίστοιχος ανώτερης εκπαίδευσης για την Τ.Ε. κατηγορία. Για την κατηγορία Δ.Ε. αναγνωρισμένος τίτλος σπουδών μέσης εκπαιδεύσεως

γ. η γνώση ξένων γλωσσών, καθώς και η εθελοντική κοινωνική προσφορά συνεκτιμώνται κατά τη διαδικασία επιλογής, σύμφωνα με την παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου.

5. Κατ' εξαίρεση μπορεί να διορίζονται μέχρις ηλικίας και 40 ετών:

α. Δικηγόροι ή κάτοχοι αναγνωρισμένου μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών σχετικού με το αντικείμενο της εργασίας. Ο διορισμός των ανωτέρω γίνεται εφ' όσον κριθούν κατάλληλοι μετά από συνέντευξη ενώπιον επιτροπής, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των παρ. 2 και 3 του άρθρου αυτού.

β. Υποψήφιοι που απασχολήθηκαν ευδοκίμως και υπό οποιαδήποτε ιδιότητα σε κοινωφελείς οργανισμούς ή ιδρύματα ή σωματεία αναγνωρισμένα από το κράτος ή συναφείς υπηρεσίες του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου αυτού.

6. Τα του διορισμού και της υπηρεσιακής καταστάσεως των, σύμφωνα με τα ανωτέρω, διοριζομένων Ε.Κ.Α. διέπονται από τις ισχύουσες για τους δημόσιους διοικητικούς υπαλλήλους διατάξεις, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σ' αυτόν το νόμο.

Άρθρο 17.

Προϊστάμενοι.

1. Των Υ.Ε.Κ.Α. προΐστανται επιμελητές κοινωνικής αρωγής, οι οποίοι επιλέγονται και αναπληρώνονται όπως ορίζεται στις διατάξεις που ισχύουν για την επιλογή και αναπλήρωση προϊσταμένων στις δημόσιες υπηρεσίες. Κατ' εξαίρεση, και εφ' όσον δεν υπάρχουν υποψήφιοι με τα οριζόμενα από το νόμο προσόντα ή οι υπάρχοντες δεν επιλεγούν, των Υ.Ε.Κ.Α. προΐσταται ο αρμόδιος δικαστής εκτελέσεως ποινών.

2. Οι προϊστάμενοι Υ.Ε.Κ.Α. επιπέδου διευθύνσεως ασκούν συγχρόνως και καθήκοντα επιθεωρητών Υ.Ε.Κ.Α.. Η έδρα και η περιφέρεια των επιθεωρητών καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Το συντονισμό της επιθεωρήσεως των Υ.Ε.Κ.Α. ασκεί κεντρικός επιθεωρητής που εδρεύει στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και επιλέγεται από αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο μεταξύ των περιφερειακών επιθεωρητών Υ.Ε.Κ.Α.. Κατ' εξαίρεση, αν δεν υπάρχουν υποψήφιοι ή οι υπάρχοντες δεν επιλεγούν, μπορεί να ανατεθούν καθήκοντα κεντρικού επιθεωρητή σε Ε.Κ.Α. ή υπάλληλο της Κ.Υ. του Υπουργείου Δικαιοσύνης κατηγορίας Π.Ε., οι οποίοι έχουν τα νόμιμα προσόντα για να επιλεγούν προϊστάμενοι δ/
νσης.

Άρθρο 18.

1. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, μετά από πρόταση του αρμόδιου δικαστή εκτελέσεως ποινών, επιλέγονται και υπηρετούν ως άμισθοι επικουρικοί Ε.Κ.Α., μέχρι 300 κατ' ανώτατο όριο ασκούμενοι δικηγόροι ή σπουδαστές των προβλεπόμενων στην παρ. 4β του άρθρου 16 σχολών.

2. Ο χρόνος επικουρικής εργασίας θεωρείται ως χρόνος ασκήσεως στο επάγγελμα ή τη δικηγορία και ως προσόν για το διορισμό κατά τις διατάξεις της παρ. 5β του άρθρου 16.

3. Οι ανωτέρω υποχρεούνται σε εχεμύθεια κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 15 παρ. 6.

4. Τα υπηρεσιακά και πειθαρχικά συμβούλια, που λειτουργούν στην Κ.Υ. του Υπουργείου Δικαιοσύνης, είναι αρμόδια για τη σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις κρίση επί της υπηρεσιακής καταστάσεως των Ε.Κ.Α. και την άσκηση της σύμφωνα με το νόμο πειθαρχικής δικαιοδοσίας.

5. Οι επιμελητές κοινωνικής αρωγής δικαιούνται να μετακινούνται για εκτέλεση υπηρεσίας εκτός έδρας επί 10 ημέρες το μήνα κατ' ανώτατο όριο. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να επιτραπεί η επί πέντε (5) ακόμη ημέρες κατ' ανώτατο όριο μετακίνηση εκτός έδρας, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης μετά από πρόταση του αρμόδιου δικαστή εκτέλεσης ποινών ή επιθεωρητή Υ.Ε.Κ.Α..

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών καθορίζεται ποσό μέχρι 15.000 δραχμές το μήνα, το οποίο καταβάλλεται ως έξοδα κινήσεως χωρίς απόδοση λογαριασμού στους άμισθους επικουρικούς Ε.Α. που παρέχουν ανελλιπώς υπηρεσία σε

καθημερινή βάση, σύμφωνα με βεβαίωση του αρμόδιου προϊσταμένου. Το ανωτέρω ποσό μπορεί να αναπροσαρμόζεται ανά διετία με κοινή απόφαση των ίδιων Υπουργών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'.

Λοιπές διατάξεις.

Άρθρο 19.

Λαθρομετανάστες.

1. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 19 του ν. 4310/1929 «Περί εγκαταστάσεως και κινήσεως αλλοδαπών εν Ελλάδι, αστυνομικού ελέγχου διαβατηρίων, απελάσεων και εκτοπίσεων», όπως ισχύει, αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 100.000 έως 1.000.000 δραχμές για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο τιμωρούνται τα αναφερόμενα στην παρ. 1 πρόσωπα, καθώς και κάθε άλλος που διευκολύνει την είσοδο στο ελληνικό έδαφος προσώπου μη δικαιουμένου προς τούτο σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία ή του οποίου απαγορεύεται η είσοδος, για οποιαδήποτε αιτία, κατά τον αστυνομικό έλεγχο. Τα ανωτέρω πρόσωπα καθώς και οι ιδιοκτήτες των μεταφορικών μέσων υποχρεούνται, ανεξάρτητα από την ποινική ευθύνη, σε ολόκληρο στα έξοδα συντηρήσεως και επανόδου των ανωτέρω προσώπων στο εξωτερικό. Μεταφορικά μέσα, που χρησιμοποιήθηκαν για τη μεταφορά τουλάχιστον πέντε προσώπων, κατάσχονται και δημεύονται με απόφαση του δικαστηρίου, εκτός εάν ο ιδιοκτήτης δεν ήταν αυτουργός ή συμμέτοχος της πράξεως αυτής.

3. Με την επιφύλαξη της πολυμερούς Συμβάσεως «Περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων», που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 και ιδία των περί ασύλου διατάξεων σε ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών τιμωρείται το πρόσωπο, το οποίο επιχειρεί να εξέλθει του ελληνικού εδάφους ή το οποίο εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις.

Στην περίπτωση της εισόδου αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος ή εξόδου του από αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, στον οποίο αναφέρει χωρίς χρονοτριβή σχετικώς, να απόσχει οριστικά από την ποινική δίωξη για την πράξη αυτήν και να παραπέμψει τον αλλοδαπό που εισήλθε ή εξήλθε παράνομα, αφού συντάξει έκθεση, στην αρμόδια διοικητική αρχή, για την εφαρμογή του άρθρου 23 του παρόντος νόμου. Η έγκριση του εισαγγελέα εφετών μπορεί να δοθεί και με τηλεφωνικό σήμα.

Οι αλλοδαποί, που απελάθηκαν με αυτόν τον τρόπο, μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα μόνο αφού περάσει μια πενταετία από την απέλαση και αν επιτρέψει την επιστροφή τους ο Υπουργός της Δικαιοσύνης».

2. Στο άρθρο 23 του ν. 4310/1929, ως ισχύει σήμερα, προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Η σύμφωνα με το άρθρο 23 διατασσόμενη διοικητική απέλαση εκτελείται αμέσως μετά την έκτιση της ποινής ή την υπό όρο απόλυση του καταδικασμένου».

Άρθρο 20.

Ναρκωτικά.

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του ν. 1729/1987 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Η εκδίκαση των υποθέσεων γίνεται σε ιδιαίτερες δικασίμους κατά τις οποίες προσδιορίζονται μόνο υποθέσεις που αφορούν εγκλήματα τα οποία προβλέπονται στον παρόντα νόμο. Για την εκδίκαση αυτών των υποθέσεων τα ποινικά εφετεία μπορεί να συνεδριάζουν και κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών».

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 21 του ν. 1729/1987 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Για εγκλήματα προβλεπόμενα στον παρόντα νόμο:

α) Η ανάκριση στις πόλεις Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης διεξάγεται από ανακριτές στους οποίους ανατίθεται αποκλειστικά η ανάκριση μόνο αυτών των εγκλημάτων.

β) Κατά τη διάρκεια της προδικασίας, εφ' όσον διατάχθηκε η προσωρινή κράτηση κατηγορουμένου για κακούργημα, δεν επιτρέπεται αίτηση του κρατουμένου για την άρση ή αντικατάστασή της με περιοριστικούς όρους πριν παρέλθει χρονικό διάστημα δύο μηνών από την έναρξη της προσωρινής κράτησης. Σε περίπτωση απόρριψης αιτήσεως για άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης, νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί μόνο ένα μήνα μετά την απόρριψη της προηγουμένης.

γ) Μόλις περατωθεί η ανάκριση, η δικογραφία υποβάλλεται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος αν κρίνει ότι προκύπτουν ενδείξεις και ότι δεν πρέπει να την επιστρέψει για να συμπληρωθεί εισάγει, εφ' όσον συμφωνεί και ο πρόεδρος εφετών, την υπόθεση στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, κατά της οποίας δεν επιτρέπεται προσφυγή».

Άρθρο 21.

1. Στους δικαστικούς λειτουργούς, που αποσπώνται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης συμφώνως προς τη διάταξη του άρθρου 51 παράγραφος 6 του ν. 1756/1988, αποκλειστικώς ή με παράλληλη άσκηση των κύριων καθηκόντων τους ή στους οποίους ανατίθενται ειδικά καθήκοντα, συμφώνως προς τη διάταξη του άρθρου 6 παράγραφος 3 του ν. 1299/1982, καταβάλλονται αποζημίωση και έξοδα κινήσεως, που ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, μη εφαρμοζομένων των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του ν. 1505/1984 και του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ν. 1299/1982.

2. Για την αποζημίωση και τα έξοδα που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου, ως και για την κατά το άρθρο 13 παράγραφοι 1 και 3 του ν.δ. 908/1971, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 του ν. 613/1977, αποζημίωση των μελών των νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 40 του ν. 849/1978 και της παρ. 5 του άρθρου 1 της υπ' αριθμ. 51/21.5.1990 πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου.

Άρθρο 22.

Παρατείνεται μέχρι 31.12.1991 η αναστολή εφαρμογής των παραγράφων 1 έως 3 του άρθρου 15 και των άρθρων 58 έως 60 και 64 έως 76 του ν. 1851/1989 «Κώδικας βασικών κανόνων για τη μεταχείριση των κρατουμένων και άλλες διατάξεις», που προβλέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του ν. 1868/1989.

Για το ίδιο χρονικό διάστημα διατηρείται η ισχύς των άρθρων 53 έως 69 του α.ν. 125/1967 «Σωφρονιστικός Κώδιξ εκτελέσεως ποινών και ασφαλιστικών μέτρων», που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 1877/1990.

Άρθρο 23.

Στο άρθρο 692 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 6, που έχει ως εξής:

«6. Ασφαλιστικά μέτρα δεν επιτρέπεται να διαταχθούν για αποδοχή από τον εργοδότη των υπηρεσιών του εργαζομένου ή για τον καθορισμό του τόπου παροχής των υπηρεσιών αυτού.»

Άρθρο 24

1. Μετά το άρθρο 672 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 672 Α, που έχει ως εξής:

«Οι αποφάσεις επί των διαφορών για μισθούς υπερημερίας και για καθυστερούμενους μισθούς εκδίδονται υποχρεωτικώς, στο μεν πρώτο βαθμό εντός δεκαπέντε ημερών, στο δε δεύτερο βαθμό εντός μηνός, από την ημέρα της συζητήσεως της αγωγής.

2. Το εδάφιο δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 728 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) μισθών υπερημερίας ή αποζημιώσεως για παράνομη καταγγελία της σύμβασης εργασίας ή για εργατικό ατύχημα ή που οφείλεται από τη σύμβαση εργασίας ή λόγω παραβάσεώς της».

3. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 729 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται η φράση: «ή για μισθούς υπερημερίας ή καθυστερούμενους μισθούς».

4. Μετά το άρθρο 729 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 729Α, που έχει ως εξής:

«Οι αποφάσεις επί αιτήσεων προσωρινής εκδικάσεως απαιτήσεων για μισθούς υπερημερίας και για καθυστερημένους μισθούς εκδίδο-

νται υποχρεωτικώς εντός πέντε ημερών από την ημέρα της συζητήσεως.»

Άρθρο 25.

Ορίζεται η 3η Οκτωβρίου, κατά την οποία εορτάζεται η μνήμη του Αγίου Διονυσίου Αρεοπαγίτου, ως ημέρα της Δικαιοσύνης και καθορίζεται ως ημέρα υποχρεωτικής αργίας για τις δικαστικές υπηρεσίες και τα δικαστήρια ολόκληρης της χώρας.

Άρθρο 26.

Πάρεδροι πρωτοδικείου και εισαγγελίας, επιτυχόντες στο διαγωνισμό της 2ας Μαΐου 1988, κρίνονται και διορίζονται σε θέσεις πρωτοδικών και αντεισαγγελέων πρωτοδικών μετά τη συμπλήρωση ενός έτους και δέκα μηνών υπηρεσίας παρέδρου.

Άρθρο 27

Μετά το άρθρο 16 του ν. 1730/1987 (ΦΕΚ Α' 145), προστίθεται άρθρο 16Α, που έχει ως εξής:

«1. Σε περίπτωση που από την αρμόδια τεχνική υπηρεσία του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών διαπιστώνεται η κατοχή, εγκατάσταση, χρησιμοποίηση ή λειτουργία, οποιασδήποτε κατηγορίας και σε οποιαδήποτε συχνότητα, ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού σταθμού, χωρίς νόμιμη άδεια της αρμόδιας αρχής, συντάσσεται σχετική έκθεση, αντίγραφο δε αυτής κοινοποιείται αμέσως στον Υπουργό Προεδρίας της Κυβέρνησης. Ο Υπουργός, ανεξάρτητα από άλλες προβλεπόμενες διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις, μπορεί με απόφασή του, που στηρίζεται στην παραπάνω έκθεση, να επιβάλλει πρόστιμο στον κατέχοντα, τον χρησιμοποιούντα ή λειτουργούντα το σταθμό, καθώς και στον κάτοχο του χώρου, εντός του οποίου βρίσκεται ο σταθμός, ως εξής:

Όταν πρόκειται για ραδιοφωνικό σταθμό: από 500.000 έως 5.000.000 δρχ.

Όταν πρόκειται για τηλεοπτικό σταθμό: από 5.000.000 έως 50.000.000 δρχ.

Σε περίπτωση υποτροπής τα πιο πάνω ποσά προστίμου διπλασιάζονται.

Στους υπότροπους παραβάτες απαγορεύεται για μια δεκαετία να τους χορηγηθεί άδεια ιδρύσεως ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού σταθμού.

2. Τα πρόστιμα της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλονται με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης και στους έχοντες άδεια ιδρύσεως και λειτουργίας ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού σταθμού, σε περίπτωση που με την κοινοποιούμενη έκθεση της αρμόδιας τεχνικής υπηρεσίας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών διαπιστώνεται παραβίαση των τεχνικών προϋποθέσεων και υποχρεώσεων υπό τις οποίες χορηγήθηκε η άδεια, όπως είναι η συχνότητα λειτουργίας του σταθμού, η θέση και το ύψος της κεραίας, το σύστημα και η ισχύς εκπομπής, οι παρεμβολές ή παρενοχλήσεις στις επικοινωνίες κ.ά..

Με την ίδια απόφαση επιβολής προστίμου τάσσεται στον παραβάτη εύλογη προθεσμία, που αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης και η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από 10 μέρες, μέσα στην οποία πρέπει να αρθεί κάθε παραβίαση και να αποκατασταθεί η τήρηση των τεχνικών προϋποθέσεων και υποχρεώσεων της άδειας. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, που διαπιστώνεται με ειδική έκθεση της αρμόδιας τεχνικής υπηρεσίας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, η άδεια του σταθμού μπορεί, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη σχετική διάταξη, να ανακαλείται με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης.

3. Σε περίπτωση που με την παραπάνω έκθεση διαπιστώνονται παρενοχλήσεις ή παρεμβολές στις επικοινωνίες της Πολιτικής ή Πολεμικής Αεροπορίας, σε χώρους προσγείωσης ή απογείωσης, επιβάλλεται στους υπευθύνους κατά την ίδια διαδικασία της προηγούμενης παραγράφου πρόστιμο, που όταν πρόκειται για ραδιοφωνικό σταθμό ορίζεται σε 10.000.000 δρχ., όταν δε πρόκειται για τηλεοπτικό σταθμό σε 100.000.000 δρχ..

Η διαπίστωση με τη σχετική έκθεση των παραπάνω παρενοχλήσεων ή παρεμβολών συνεπάγεται αμέσως την αυτοδίκαιη ανάκληση της τυχόν υπάρχουσας άδειας λειτουργίας του σταθμού, για διαπίστωση της οποίας εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης.

4. Τα ποσά των παραπάνω προστίμων εισπράττονται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, αποδίδονται ως έσοδο σε ειδικό λογαριασμό του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών που τηρείται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος και διατίθενται κατόπιν απόφασης του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών για τη δημιουργία των Κέντρων Ελέγχου Ραδιοεκπομπών καθώς επίσης για την εκπόνηση μελετών, αγορών ή μισθώσεων κτιρίων, διαμόρφωση χώρων, κατασκευές κτιρίων, προμήθεια τεχνικού εξοπλισμού, αμοιβές προσωπικού και επιτροπών ελέγχου ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, συμμετοχή σε διεθνείς ομάδες εργασίας κ.λπ., που αφορούν Κέντρα Ελέγχου Ραδιοεκπομπών (Κ.Ε.Ρ.).

5. Οι ειδικές ρυθμίσεις και κυρώσεις, που προβλέπονται στο άρθρο 16 του ν. 1730/1987 (ΦΕΚ Α' 145), ισχύουν και για κάθε είδος εκπομπής τηλεοπτικού σταθμού.

6. Τα κατασχόμενα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, εγκαταστάσεις, συσκευές και λοιπά στοιχεία παραγωγής και εκμετάλλευσης ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού σταθμού παραδίδονται χωρίς άλλη διατύπωση, στην Ε.Ρ.Τ. Α.Ε., υπέρ της οποίας και δημεύονται με τη σχετική καταδικαστική απόφαση.

Οι αποφάσεις και γενικά οι πράξεις της Διοίκησης, που εκδίδονται για τη λήψη μέτρων, την επιβολή προστίμων ή την ανάκληση αδειών ιδρύσεως, εγκαταστάσεως και λειτουργίας ραδιοφωνικών τηλεοπτικών σταθμών, δεν υπόκεινται για οποιονδήποτε λόγο σε αναστολή εκτέλεσης από διοικητική ή δικαστική αρχή.

Άρθρο 28.

1. Στο άρθρο 4 του ν. 1866/1989 (ΦΕΚ Α' 222) προστίθεται παράγραφος 2, που έχει ως εξής:

«2. Αίτηση για τη χορήγηση ή ανανέωση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού σταθμού είναι απαράδεκτη και δεν εξετάζεται, εάν δεν συνοδεύεται από τριπλότυπο καταβολής στο Δημόσιο Ταμείο παραβόλου τελών, που ορίζονται:

Για αίτηση χορήγησης άδειας (ή ανανέωσης) ραδιοφωνικού σταθμού σε 50.000 δρχ.

Για αίτηση χορήγησης άδειας (ή ανανέωσης) τηλεοπτικού σταθμού σε 500.000 δρχ.

Για τις εκκρεμείς αιτήσεις, που δεν έχουν εξετασθεί μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού, υποχρεούνται οι αιτούντες να καταβάλουν το πιο πάνω παράβολο τελών, αλλιώς η αίτησή τους δεν εξετάζεται».

2. Στο άρθρο 12 του ν. 1866/1989 «Ίδρυση Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεοράσεως και παροχή αδειών για την ίδρυση και λειτουργία τηλεοπτικών σταθμών» (ΦΕΚ 222 Α'/6.10.1989) προστίθενται, από τότε που αυτό ίσχυσε, οι ακόλουθες διατάξεις:

«Η αποζημίωση των μελών του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεοράσεως (Ε.Σ.Ρ.) και γενικά οι δαπάνες λειτουργίας αυτού βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Προεδρίας της Κυβέρνησης, στον οποίο εγγράφονται υπό ίδιο φορέα.

Η διοικητική και οικονομική μέριμνα για το Ε.Σ.Ρ. ανήκει στη Διεύθυνση Διοικητικού και Οικονομικού της Γενικής Γραμματείας Τύπου και Πληροφοριών.

Με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης μπορεί να εξουσιοδοτείται ο πρόεδρος του Ε.Σ.Ρ. ή άλλα υπηρεσιακά όργανα για την έγκριση εκτέλεσης οποιασδήποτε δαπάνης σχετικής με το Ε.Σ.Ρ.».

3. Η παράγραφος 6 του άρθρου 2 του ν. 1866/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι κατά τον παρόντα νόμο αποφάσεις, προτάσεις και γνώμες του Συμβουλίου λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων κατά συνεδρίαση μελών του, σε περίπτωση δε ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του προέδρου. Στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου απαγορεύεται να παρίστανται τρίτοι. Σε περίπτωση εξέτασης αίτησης για ίδρυση τοπικού ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού σταθμού μπορεί να παρίσταται ο αιτών ή ο νόμιμος εκπρόσωπός του, που καλείται προς τούτο. Η ψήφος του Συμβουλίου για οποιαδήποτε απόφαση, γνώμη ή πρόταση είναι μυστική, η δε μυστικότης της ψηφοφορίας εξασφαλίζεται δια χρήσεως ψηφοδόχου».

4. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 14 του ν. 1730/1987 προστίθεται, από τότε που ίσχυσε, η εξής διάταξη:

«Με την ίδια απόφαση μπορεί κάθε φορά να προβλέπεται ότι από

την υποχρέωση καταβολής του τέλους αυτού απαλλάσσονται τα φυσικά πρόσωπα που καταναλίσκουν ηλεκτρική ενέργεια αξίας μέχρι ενός ελαχίστου ορίου».

5. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 14 του ν. 1730/1987 προστίθεται περίπτωση ε' ως ακολούθως:

«ε) Οι ιεροί ναοί και τα νεκροταφεία».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'.

Μεταβατικές διατάξεις.

Άρθρο 29.

1. Οι μέχρι της ενάρξεως ισχύος αυτού του νόμου καταδικασθέντες σε ποινή φυλακίσεως, που είναι μεγαλύτερη των 18 μηνών αλλά κατώτερη των δύο (2) ετών, μπορούν να υποβάλουν αίτηση προκειμένου το δικαστήριο που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση να αποφανθεί για τη μετατροπή ή μη της ποινής αυτής σε χρηματική, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 82 Π.Κ..

2. Αν σε αλλοδαπούς συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 99 του Ποινικού Κώδικα, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του παρόντος νόμου, εισάγεται από τον αρμόδιο εισαγγελέα η υπόθεση στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση και, αν πρόκειται για μικτό ορκωτό δικαστήριο ή μικτό ορκωτό εφετείο, στο τριμελές και πενταμελές εφετείο αντιστοίχως για να αποφασίσει αν θα εφαρμοσθούν και σ'αυτούς οι διατάξεις της ανωτέρω παραγράφου του άρθρου 99 του Ποινικού Κώδικα.

3. Οι διατάξεις των παρ. 6, 7, 8 (εδάφια α', γ') και 9 του άρθρου 82 Π.Κ., όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, θα αρχίσουν να ισχύουν ευθύς ως εκδοθούν οι προβλεπόμενες στο δ' εδάφιο της παρ. 8 του ίδιου άρθρου υπουργικές αποφάσεις και οι διατάξεις του άρθρου 104α ευθύς ως εκδοθεί το προεδρικό διάταγμα, που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 15 του κεφαλαίου Γ' »Σύσταση κλάδου και θέσεων επιμελητών κοινωνικής αρωγής».

4. Κατά τα πρώτα τρία χρόνια από της ενάρξεως της ισχύος αυτού του νόμου οι Υ.Ε.Κ.Α. θα λειτουργήσουν μόνο στα Πρωτοδικεία Αθηνών, Πειραιά, Θεσσαλονίκης και Χανίων. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, οι επιβαλλόμενες ποινές φυλακίσεως που έχουν μετατραπεί σε παροχή κοινωνικής εργασίας, σύμφωνα με το άρθρο 82 Π.Κ. ή με τον όρο της αναστολής υπό επιτήρηση, σύμφωνα με το άρθρο 104 α Π.Κ., εκτελούνται μόνο στις περιφέρειες αυτών των Πρωτοδικείων.

9. Μέχρι να συσταθούν τα δικαστήρια και οι θέσεις δικαστών εκτέλεσης ποινών, οι αρμοδιότητές τους ασκούνται από τα πρωτοδικεία και τους εισαγγελείς πρωτοδικών αντίστοιχα.

Άρθρο 30.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 35 του ν.1473/1984 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Για την έκδοση της απόφασης του νομάρχη απαιτείται υπεύθυνη δήλωση του σημερινού νομέως ή κατόχου καθώς και ένορκη κατάθεση δύο μαρτύρων ενώπιον του ειρηνοδίκη, δια των οποίων να βεβαιώνεται απλώς ότι ο διεκδικών το δικαίωμα του τίτλου είναι καθολικός ή ειδικός διάδοχος του αρχικού παραχωρησιούχου ή των ειδικών ή καθολικών διαδόχων τούτου.

Η έκδοση των πράξεων παραχωρήσεως μπορεί να γίνει μέχρι 31.12.1991, η δε οικοδόμηση εντός πενταετίας από της κτήσεως του τίτλου.»

Άρθρο 31.

1. Μετά το άρθρο 370α του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 370β, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 370β. 1. Όποιος αθέμιτα αποτυπώνει με οποιονδήποτε τρόπο και με κάθε είδους συσκευή ηχοληψίας ή εικονοληψίας ή ηχοεικονοληψίας σε κασέτα, βιντεοκασέτα ή άλλο προϊόν, που αναπαράγει ήχο ή εικόνα ή ήχο και εικόνα, τον μη δημόσια εκφραζόμενο προφορικό λόγο ή την μη δημόσια πραττόμενη πράξη άλλου προσώπου, χωρίς τη συναίνεσή του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών.

2. Όποιος χρησιμοποιεί με οποιονδήποτε τρόπο τις ανωτέρω αποτυπώσεις ή θέτει αυτές σε διάθεση τρίτου τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον έξι (6) μηνών.

3. Ο παραβάτης των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον ενός έτους και με χρηματική ποινή 1.000.000 δραχμών αν ενήργησε κατ'επάγγελμα ή από φιλοκέρδεια.

4. Όποιος γνωστοποιεί στο κοινό δια του Τύπου ή με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης το περιεχόμενο των ανωτέρω αποτυπώσεων ή διαθέτει αυτές στο κοινό τιμωρείται με τις ποινές της προηγούμενης παραγράφου. Οι ίδιες ποινές επιβάλλονται και στον εκδότη και στο διευθυντή του εντύπου καθώς και στον ιδιοκτήτη και στο διευθυντή του μέσου μαζικής ενημέρωσης. Αν δεν υπάρχει εκδότης ή διευθυντής του εντύπου, τιμωρείται με τις ποινές αυτές ο ιδιοκτήτης του.

5. Με φυλάκιση και με χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος διαθέτει στο εμπόριο ή με άλλο τρόπο προσφέρει για εγκατάσταση τεχνικά μέσα ειδικά για την υποκλοπή και αποτύπωση στις συσκευές ηχοληψίας ή εικονοληψίας ή ηχοεικονοληψίας για την τέλεση των πράξεων της παραγράφου 1 ή δημόσια διαφημίζει ή προσφέρει τις υπηρεσίες του για την εκτέλεσή τους».

2. Η επίκληση και προσαγωγή ενώπιον οιουδήποτε ποινικού δικαστηρίου, ανακριτικής ή δημόσιας αρχής των αποτυπώσεων που παρήχθησαν κατά παράβαση της προηγούμενης παραγράφου είναι απαράδεκτη.

3. Στο τέλος του άρθρου 444 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

« Η επίκληση και προσαγωγή των αναπαραστάσεων, φωνοληψιών και απεικονίσεων αυτών είναι απαράδεκτη, αν δεν αποδεικνύεται ότι έγινε με τη συναίνεση του προσώπου, κατά του οποίου προσάγονται, εκτός αν πρόκειται για πράξεις ή δηλώσεις που έγιναν δημόσια».

Άρθρο 32.

1. Η παράγραφος 6 του άρθρου μόνου του ν. 1178/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Σε περίπτωση που γίνει δεκτή αγωγή του παρόντος άρθρου σε βάρος εφημερίδας, το δικαστήριο, εφ' όσον έχει υποβληθεί αίτημα το αργότερο ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, διατάσσει με την καταψηφιστική απόφασή του και την καταχώριση στην εφημερίδα αυτήν περιλήψεως της αποφάσεως. Η περίληψη αυτή αρχεί να περιέχει: α) τον αριθμό και τη χρονολογία δημοσιεύσεως της αποφάσεως, β) το δικαστήριο που την εξέδωσε, γ) το ονοματεπώνυμο του θιγέντος από το επιλήψιμο δημοσίευμα, δ) τις φράσεις που κρίθηκαν δυσφημιστικές ή εξυβριστικές, βάσει των οποίων επιδικάστηκε η αποζημίωση ή η χρηματική ικανοποίηση και ε) το φύλλο της εφημερίδας και την ημερομηνία δημοσιεύσεώς τους. Η περίληψη αυτή και η είδηση ότι καταδικάστηκε η εφημερίδα δημοσιεύεται στη ίδια θέση της εφημερίδας, που είχε καταχωριστεί η αρχή του επιλήψιμου δημοσιεύματος, εντός δεκαπέντε ημερών από τις επιδόσεως της τελεσίδικης απόφασης. Με την απόφαση καθορίζεται η καταβολή στο θιγόμενο χρηματικής ποινής ίσης με το πενταπλάσιο τουλάχιστον της τιμής των κρατικών δημοσιεύσεων στον Τύπο για κάθε ημέρα καθυστερήσεως δημοσιεύσεως της περιλήψεως».

2. Αποφάσεις που εκδόθηκαν και δεν έχουν δημοσιευθεί σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου μόνου του ν.1178/1981, όπως αυτή ίσχυε πριν να αντικατασταθεί με την προηγούμενη παράγραφο του παρόντος άρθρου, δημοσιεύονται κατά τα οριζόμενα στην τελευταία αυτήν παράγραφο μέσα σε δύο μήνες από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου.

Αξιώσεις αποζημιώσεως για τη μη δημοσίευση ή τη βραδεία δημοσίευση των άνω αποφάσεων, έστω και αμετακλήτως επιδικασθείσες, αποσβένονται, οι δε σχετικές δίκες καταργούνται και ματαιώνεται αυτοδικαίως η τυχόν αναγκαστική εκτέλεση που άρχισε. Διατηρείται μόνο η αξίωση για την τελεσιδίκως επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη και για τα έξοδα των ενεργηθεισών πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης.

Άρθρο 33.

Τα προβλεπόμενα στα στοιχ. α',β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως αυτό τροποποιήθηκε από την παράγραφο 6 του άρθρου 22 του ν.1868/1989, ποσά ανακαθορίζονται ως εξής:

α) Το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων στο στοιχ. α' αντικαθίσταται με το ποσό των τριάντα χιλιάδων δραχμών.

β) Το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων στο στοιχ. β' αντικαθίσταται με το ποσό των πενήντα χιλιάδων δραχμών και

γ) Το ποσό των εξήντα χιλιάδων στο στοιχ. γ' αντικαθίσταται με το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων δραχμών.

Άρθρο 34.

Οι κατά τη δημοσιεύση του παρόντος υφιστάμενες κενές θέσεις παρέδρων στα πρωτοδικεία και τις εισαγγελίες πρωτοδικών, πέραν του αριθμού εκείνων για τις οποίες διεξήχθη ο διαγωνισμός της 25.6.1990, πληρούνται με διορισμό από εκείνους που πέτυχαν, ισοβαθμήσαντες και δεν κληρώθηκαν, κατά το διαγωνισμό αυτόν, και μέχρις εξαντλήσεως του αριθμού τους.

Άρθρο 35.

Πτυχιούχοι νομικής σχολής ελληνικών πανεπιστημίων, που γράφτηκαν σε οποιονδήποτε Δικηγορικό Σύλλογο της Χώρας για να ασκηθούν και εμποδίστηκαν να συνεχίσουν την άσκηση και την απόκτηση άδειας δικηγορίας, λόγω της καταδίκης τους για τη συμμετοχή τους στην Εθνική Αντίσταση και τον εμφύλιο πόλεμο, δύνανται να ζητήσουν να διοριστούν και διορίζονται δικηγόροι χωρίς περιορισμό ηλικίας και χωρίς άσκηση και εξετάσεις στον Άρειο Πάγο.

Άρθρο 36.

Οι μέχρι της ενάρξεως της ισχύος αυτού του νόμου καταδικασθέντες ερήμην σε ποινή φυλακίσεως, που είναι κατώτερη των δύο (2) ετών και δεν έχει μετατραπεί σε χρηματική, μπορούν να υποβάλουν αίτηση προκειμένου το δικαστήριο που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση να αποφανθεί για τη μετατροπή ή μη της ποινής αυτής σε χρηματική, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 82 Π.Κ..

Άρθρο 37.

α) Εις το τέλος της πρώτης παραγράφου του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται έβδομον εδάφιον, έχον ούτω:

«ζ. Η διάταξις του προηγουμένου εδαφίου «στ» ισχύει και δια τους καταδικασθέντας κατά την περίοδο από 21/4/1967 έως 23/7/1974».

β) Οι ενδιαφερόμενοι δικαιούνται να ασκήσουν, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος, έφεση κατά των παραπάνω καταδικαστικών αποφάσεων.

Άρθρο 38.

Αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων, που εξεδόθησαν ερήμην, εάν συμπληρώθηκαν τα 2/3 του χρόνου της παραγραφής, από τότε που έγιναν αμετάκλητες, χωρίς να εκτελεσθούν, μετατρέπονται σε χρηματικές με αίτηση του καταδικασθέντος ή του πληρεξουσίου δικηγόρου του.

Αρμόδιο δικαστήριο είναι εκείνο που εξέδωσε την ποινή ή, σε περίπτωση περισσότερων ποινών, τη βαρύτερη ή, σε περίπτωση συγχώνευσης ποινών, τη συγχωνευτική απόφαση.

Άρθρο 39.

Όσοι έχουν τελειώσει την άσκηση δικηγορίας στους δικηγορικούς συλλόγους της Θράκης μέχρι 31.12.89, μπορούν, μέσα σε 6 μήνες από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού, να μετάσχουν στις εξετάσεις για να διορισθούν δικηγόροι, εφ' όσον δεν έχουν υπερβεί του 43ο έτος της ηλικίας τους. Οι παραπάνω μπορούν να διοριστούν δικηγόροι στους δικηγορικούς συλλόγους της Θράκης.

Άρθρο 40.

1. Όσοι από τους αρχιφύλακες και αστυφύλακες της Ελληνικής Αστυνομίας ή τους αντιστοίχους των καταργηθέντων Σωμάτων Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων αποτάχθηκαν ή τιμωρήθηκαν με την ποινή της αργίας με απόλυση για παραπτώματα που διαπράχθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους 1984 και είχαν άμεση σχέση με την εκδήλωση της αντίθεσής τους στην ενοποίηση των Σωμάτων Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την επανάληψη της πειθαρχικής δίκης με αίτησή τους, την οποία πρέπει να υποβάλουν στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Σε περίπτωση θανάτου του ενδιαφερομένου, το δικαίωμα υποβολής της ανωτέρω αίτησης μεταβιβάζεται στους κληρονόμους του.

2. Αρμόδια να κρίνουν τις ανωτέρω υποθέσεις είναι τα προβλεπόμενα από τις ισχύουσες διατάξεις πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια αναχριτικά συμβούλια της Ελληνικής Αστυνομίας. Για την κρίση υποθέσεων που αφορούν αστυνομικούς που υπηρετούσαν στην Αστυνομία Πόλεων και δεν εντάχθηκαν κατά την ενοποίηση στην Ελληνική Αστυνομία, αρμόδια είναι τα αναχριτικά συμβούλια που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του π.δ. 451/1988 (ΦΕΚ Α' 205).

3. Οι ασφαλιστικές σχέσεις όσων επανέλθουν στην ενέργεια ρυθμίζονται από τις ισχύουσες διατάξεις, που διέπουν τους οικείους ασφαλιστικούς φορείς του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Άρθρο 41.

Η ισχύς του νόμου αυτού, αν άλλο δεν ορίζεται στις προηγούμενες διατάξεις, αρχίζει από την ημερομηνία της δημοσιεύσεώς του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεση του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Εκδίδει την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ από το 1833

Διεύθυνση : Καποδιστρίου 34
Ταχ. Κώδικας: 104 32
TELEX : 22.3211 YPET GR

Οι Υπηρεσίες του **ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ** λειτουργούν καθημερινά από **8.00'** έως **13.30'**

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

* Πώληση ΦΕΚ όλων των Τευχών Καποδιστρίου 25 τηλ.: 52.39.762
* ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ: Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.188
* Για φωτοαντίγραφα παλαιών τευχών στην οδό Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.141
* Τμήμα πληροφόρησης: Για τα δημοσιεύματα των ΦΕΚ τηλ.: 52.25.713 – 52.49.547

* Οδηγίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.48.785

Πληροφορίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.25.761

* Αποστολή ΦΕΚ στην επαρχία με καταβολή της αξίας του δια μέσου Δημοσίου Ταμείου Για πληροφορίες: τηλ.: 52.48.320

Τιμές κατά τεύχος της ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ:

Κάθε τεύχος μέχρι 8 σελίδες δρχ. 50. Από 9 σελίδες μέχρι 16 δρχ. 80, από 17 έως 24 δρχ. 100

Από 25 σελίδες και πάνω η τιμή πώλησης κάθε φύλλου (8σέλιδου ή μέρους αυτού) αυξάνεται κατά 30 δρχ.

Μπορείτε να γίνετε συνδρομητής για όποιο τεύχος θέλετε. Θα σας αποστέλλεται με το Ταχυδρομείο.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 2531			Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 3512	
Η ετήσια συνδρομή είναι:			Ποσοστό 5% υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας του Προσωπικού (ΤΑΠΕΤ)	
α) Για το Τεύχος Α'	Δρχ.	10.000	Δρχ.	500
β) » » » Β'	»	19.000	»	950
γ) » » » Γ'	»	6.000	»	300
δ) » » » Δ'	»	18.000	»	900
ε) » » » Αναπτυξιακών Πράξεων	»	12.000	»	600
στ) » » » Ν.Π.Δ.Δ.	»	6.000	»	300
ζ) » » » ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	»	3.000	»	150
η) » » » Δελτ. Εμπ.& Βιομ. Ιδ.	»	6.000	»	300
θ) » » » Αν. Ειδικού Δικαστηρίου	»	1.500	»	75
ι) » » » Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	»	40.000	»	2.000
ια) Για όλα τα Τεύχη	»	85.000	»	4.250

Πληροφορίες: τηλ. 52.48.320

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ